

JURGIELTNIK (9) *sb m*

jurgieltnik (5), **jurgeltnik** (2), **jorgieltnik** (1), **urgieltnik** (1); jurgieltnik *BielKron, KwiatOpis, SarnStat, GrabPospR*; jorgieltnik *KwiatKsiąż*; urgieltnik *MycPrz*; jurgieltnik: jurgeltnik *Mącz* (1 : 2).
e jasne; jorgieltnik z tekstu nie oznaczającego ó.

sg N jurgieltnik (2). ◊ *A* jurgieltnika (2). ◊ *I* jurgieltniki(e)m (3). ◊ *pl N* jurgieltnicy (1). ◊ *G* urgieltnik(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Człowiek pobierający jurgielt, najemnik, płatny sługa; stipendiat Mącz; beneficiarius salariarius Cn (9) : Stipendium alicui statuere de publico Z pośpolitego skárbu Iurgielt komu dáć/ zá yurgieltniká prziyąć *Mącz* 412c, 217d, 416c; *MycPrz* I C3v.

W formule grzecznościowej [czyj] (2): *KwiatKsiąż kt*; Wáfzych Wielmożności wierny záfwdy sáfugá. Marćin Kwiatkófki z Rożyc X. I. M. P. Iurgieltnik. *KwiatOpis* A3.

Wyrażenie: »jurgieltnik krolowski« (1): Przekopłki bédac Iurgieltnikiem krolówfkim / wtárgnáf krolowi do Rułkich kráin we dwudzyefu y czthterzech tyłięcy *BielKron* 409.

Szeregi: »nie sáfuga rękodáyny ani jurgieltnik« (1): A iż téż nie łtárał łie/ áby ná tó łáfdy obran był/ y nie łeft sáfuga rękodáynym/ áni Iurgieltnikiem którégo páná. *SarnStat* 868.

»jurgieltnicy i sáfuzebni ludzie« (1): áby wáfzyłcy żółnierzá wypráfowáli/ [...] nawet y ći co łkáf ináf choć z cudzych ráfk póżytki łwe máią/ íáko łáf iurgieltnicy y sáfuzebni ludzie *GrabPospR* L2v.

Synonim: najemnik.

JW